

och med hänsigt till att det så väl för banken blifver af gagn som för mindre jordbrukare och industriidkare, hvilkas existens ofta kan vara beroende af att hastigt utfå ett lån å 4 à 500 kronor, till stor nytta och hjälp under närvarande svåra penningtider, att till Banko-Utskottets och Riksdagens välvilliga bepröfvande hemställa och föreslå att 27 § af bankoreglementet får följande förändrade lydelse:

Till afbetalningslån skola, i den mån ingifna lånehandlingar dertill föranleda, användas högst tolf millioner kronor.

I sammanhang härmed föreslå vi att till mom. 6 i 32 § af bankoreglementet fogas den bestämmelse, att vederbörande styrelse åläggas, genast eller sist inom åtta dagar pröfva inkommen lånehandling och deröfver meddela utlåtande — bifall eller afslag — vare sig utlåningsfond är disponibel eller ej, på det lånesökande ej, som nu är fallet, må behöfva vänta 3 à 4 månader på besked om, huruvida sökt lån bifalles eller afslås.

Då vi emellertid icke tro oss om att nöjaktigt formulera åsyftade förändringen, hemställa vi vördsamt,

att Banko-Utskottet i § 32 af bankoreglementet inför stadgande i nu angifvet syfte.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1879.

Gustaf Andersson
från Bjerke.

Anders Larson.

Sven Håkanson.

Aug. Börjesson.

Lars Börjesson.

J. Bengtsson.

S. F. Norén.

P. G. Sandberg.

N:o 45.

Af Herr Folke Andersson: Angående indragning af eller ned-sättning i statsanslaget till Kongl. Teatern.

Som det är den enskildes både förmån och pligt, att, då utgifterna öfverstiga inkomsterna, söka göra alla möjliga besparingar, bör detta en-

Bih. till Riksd. Prot. 1879. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 6 Häft. 3

ligt min mening hafva sin tillämpning på staten, särskildt under nu varande förhållanden. Då man af den Kongl. propositionen angående statsverkets tillstånd och behof finner en större statsbrist som måste betäckas, och huru detta skall ske har väckt bekymmer hos mer än en af Riksdagens ledamöter. Att lägga nya skattebördor på svenska folket, hvilket dock måste ske, det vare sig direkta eller indirekta, skall af dem motses med mycken smärta, då mången redan af ekonomiskt betryck möter kommande tider med mycken oro, och under sådana omständigheter anser jag det vara Riksdagens pligt att göra alla de besparingar, som utan skada för staten kunna göras.

Ibland de utgifter, som äfven under bättre tider hafva af det skattdragande folket ansetts öfverflödiga och varit en orsak till missnöje, är anslaget till Kongl. teatern, huru mycket mera skall det icke blifva det nu, och borde därför indragas.

Jag vet mycket väl, att af mången anses den för en bildningsanstalt och i följd deraf oundgänglig; skulle så vara, hvilket jag betviflar, må det då blifva dens lott, som deraf vill komma i åtnjutande, att ersätta kostnaderna.

På grund af hvad jag sålunda anfört får jag föreslå,

att anslaget till Kongl. teatern måtte indragas. Skulle af skäl, som jag ej förmår inse, hela anslaget icke på en gång kunna indragas, får jag alternativt föreslå att samma anslag nedsattes till minsta möjliga belopp.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 25 Januari 1879.

Folke Andersson.

Häri instämma:

Per Nilsson.

J. E. Ericsson.